

Čís. 381.

Poškození většího kruhu spotřebitelů nelze považovati za zvláštní přitěžující okolnost, je-li již zahrnuto v podstatě trestního činu.

(Rozh. ze dne 22. února 1921, Kr II 215/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací nevyhověl odvolání státního zastupitelství do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Olomouci ze dne 13. července 1920, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem dle § 21, čís. 1 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z.

D ů v o d y:

Odvolání státního zastupitelství není odůvodněno. Pokud brojí proti použití § 261 tr. zák., poukazuje na to, že tu není tak zvláště ohleduplných okolností, které by použití tohoto zákonného předpisu ospravedlňovaly, ježto prý doznání pouhých skutkových okolností nepadá značně na váhu, kdežto jediná závažná polehčující okolnost, zachovalost, je vyvážena tím, že obžalovaný svým protiprávním jednáním poškodil větší okruh spotřebitelů. Dlužno poukázat na to, že okolnost, kterou uvádí odvolání jako okolnost přitěžující zvláštní váhy, totiž že jednáním obžalovaného byl poškozen větší okruh spotřebitelů, jest již zahrnuta v podstatě trestního činu samotného a že ji nelze proto přičítati obžalovanému ještě zvláště k tíži. Zůstává tedy počet okolností polehčujících, zjištěný soudem prvé stolice, nezměněným, a poněvadž jest okolnostmi těmi použití § 261 tr. z. odůvodněno, nemohlo míti odvolání, pokud jde o výši trestu, úspěchu.

Čís. 382.

Trpný odpor nepadá ještě pod pojem skutečného násilného vztažení ruky ve smyslu § 81 tr. zák. K pojmu »trpného odporu«.

(Rozh. ze dne 26. února 1921, Kr II 303/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 4. září 1920, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí dle § 81 tr. zák.

D ů v o d y:

Stížnost opírá se o §§ 281, čís. 9 a) a 10 tr. ř. a domáhá se pouhého odsouzení stěžovatelova pro přestupek § 312 tr. zák., tvrdíc, že ve skutku obžalovaného není zločinu. Vlastně jde tedy jen o důvod § 281, čís. 10 tr. ř. Rozsudek rozlišuje dvě období chování se obžalovaného vůči strážníku Josefu W-ovi; prvé, když obžalovaný, byv strážníkem zadržen, s vozů sestoupil a strážníka uchopil za prsa se slovy: »To jest můj majetek, do toho Vám jest houby, na to jste mi příliš mladý«, druhé pak, když na to